

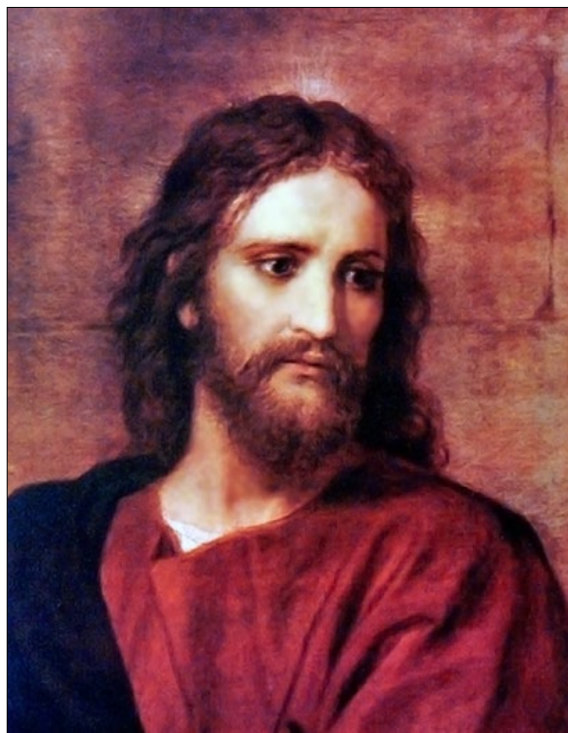
AZ AGOSTYÁNI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2015. 02. 22. - XXV. ÉVF. 1. SZ.

Tisztíts meg engem!

Térj meg! Higgy! Hagyd el vétkeidet! Bánd meg bűneidet! Megannyi felszólítás a nagybőjthöz kapcsolódva, ami, ha rosszul értelmezzük, mint egy bunkósbot vág fejbe minket. Ezek a felszínesen elcsattogtatott szlogenek sokszor kiölik belőlünk a lelkesedést, a megtérés és a hit csíráit. Ezek a felszólítások életünk legnagyobb és legszebb feladatai közé tartoznak, mégis fennáll annak a veszélye, hogy ha nyersen hallgatjuk őket, emésztetetlenek maradnak számunkra.

Sokszor lehet hallani olyan véleményeket, hogy a katolikusok számára elég csak az újszövetséget tanulmányozni, azt olvasni. Ennek a problémának a kapcsán, - hol kezdjük a megtérést, - nincs könyv a bibliában, mely jobban segítene minket, mint a zsoltárok könyve. Ebben a könyvben az Istent kereső ember, az Istenhez forduló ember alaptapasztalatát ismerhetjük meg, s ez a könyv tanít meg minket, hogyan kell beszélünk Istenhez. Jön egy belső hang, egy vágy: meg kell térnünk, változtatnunk kell bűnös

szokásainkon, meg kell bánnunk bűneinket. Hol kezdjük? A zsoltáros ad rá választ: *Isten, téríts meg minket, ragyogtasd fel arcodat, és megszabadulunk! (Zsolt 79) Az*

én titkonvaló bűneimből tisztíts meg engem! (Zsolt 18) Könyörülj rajtam, Uram, mert erőtlenségem, gyógyíts meg, Uram, mert megháborodtak csontjaim; és igen megrendült az én lelkem! Te pedig, Uram, meddig vagy még távol? Térj hozzám, Uram és mentsd ki lelkemet, szabadíts meg engem irgalmasságodért! (Zsolt 6)

Maga a megtérésünk sem lehetséges Isten nélkül. „Erőtlen vagyok!” Szinte gátlástalanul kell kérni Istent, hogy segítsen. A szégyenérzetet – mely a bűnös tettek

idején eltűnik, s ami visszatér, amikor meg kellene valanunk azokat – le kell győznünk, át kell törnünk. Isten mindenható. Nincs semmi, amit eltitkolhatnánk előtte. Le kell borulnunk, mint a zsoltáros, és bevallani: „erőtlen vagyok.” Ez vagyok én, a titkonvaló bűneimmel, az erőtlenségemmel, rossz szokásaim fogságában. Mégis hozzád akarok tartozni, és csak Rád számíthatok.

Nagybőjt a megtérés, a bűnbánat ideje, de ne gondoljuk, hogy ez egy monodráma! Ha Istent kivesszük a megtérésünkből, csak önmagunk-

ba térhetünk vissza. Jézus is, aki büntelen volt, a szenvedése előtti estén megvallotta az Atyának, hogy félelem van benne. Nagybőjt idején egy a feladatunk, Isten elé tenni erőtlenségünket, hogy Ő tegyen minket erőssé, hogy Ő gyógyítson meg minket, hogy Ő mentse meg lelkünket.

Gábor atya

Elhunyt Nemcsok István szőgyéni plébános atya

Testvértelepülésünk lelkipásztora, Nemcsok István atya 53 évesen elhunyt. Február 11-én a szőgyéni templomban volt a búcsúztatása. Az ünnepélyes gyászszertartást dr. Viliam Judak, nyitrai püspök vezette. Több mint száz pap és rengeteg búcsúzó hívő jelenlétében. A temetési szertartáson – mint testvérváros képviselői – Tatáról Kaszál József, kulturális tanácsnok, valamint Gábor atya, a Kapucinus templom plébánosa voltak jelen, akik a város, illetve az egyházközség koszorúit elhelyezték az elhunyt szőgyéni plébános ravatalánál. Nyugodjék békében!

Vízkereszt

Január 6-án, Urunk megjelenésének, más néven Vízkereszt napján reggel fél 8 és este 6 órakor, valamint délután 3 órakor a Református Gimnázium katolikus tanárai és diákjai számára voltak ünnepi szentmisék a Kapucinus templomban. Az esti szentmise szónoka Markovics Milán atya, tábori lelkész úr volt, aki a napkeleti bölcsek követésére buzdította a híveket. A misét követően a képviselő-testület, ill. a szköla tagjai és a ministránsok részvételével elvégeztük a házszentelés szertartását a kolostorban és a plébánián.

Betegek Világnapja

A Betegek Világnapján, február 11-én, szerdán ünnepi szentmisét mutatott be Sergio Tellan atya, a Magyar Kapucinus Delegáció vezetője és mintegy száz hívőnek szolgáltatta ki a betegek szentségét. Imádkozunk továbbra is beteg és rászoruló testvéreinkért!

Rendelkezés az adó 1+1 %-áról

Az idei esztendőben is rendelkezhetünk jövedelemadónk két százalékaról. 1%-át az egyháznak, a másik 1%-át pedig civil szervezeteknek ajánlhatjuk fel. Kérjük, támogassa a Magyar Katolikus Egyház szolgálatát adója egyházi 1%-ával, hogy a legnagyobb hazai keresztény közösség minél többeknek nyújthasson segítő kezet. Technikai száma: 0011. Adója másik 1 %-át lehetősége van plébániai közösségünk Szent Imre Alapítványának felajánlani. Alapítványunk az egyházközség lelki, szociális és kulturális céljait hivatott elősegíteni. Ennek fundamentumát képezi az ide szánt adomány, amelyet ezúton is köszönettel fogadunk. Kérjük, hívja fel családjának, jószándékú ismerőseinek figyelmét is a lehetőségre!

Megváltozott számlaszámunk

Értesítjük kedves Híveinket, hogy plébániánk számlaszáma megváltozott. Kérjük, amennyiben egyházi hozzájárulásukat vagy felajánlásait utalással kívánják rendezni, azt már az új számlaszámra tegyék. Támogatásaikat ezúton is köszönjük!

Név: Tata II. Plébánia

Számlaszám: 10701070-68785013-51100005

Sík Sándor: István király

A piaristák tatai megtelepedésének 250. évfordulóján a templomban a Tatai Református Gimnázium diákjai bemutatták Sík Sándor: István király című drámájának keresztmetszetét. Ezúton is gratulálunk a szereplőknek!

Támogatójegy

A közelmúltban híveink körében a Tatai Református Gimnázium Szülői Munkaközössége 58.000 Ft értékben váltott támogatójegyeket a Gimnázium hagyományos báljához. Köszönet a nagylelkű támogatásokért!

Bizottságok

A tatai képviselő testület Gábor atya egyetértésével különböző jellegű bizottságok (lelkiségi, ifjúsági, hitoktatási, liturgikus, társadalmi kapcsolatokért felelős, gazdasági) felállítását kezdeményezi, az evangelizációs és pasztorációs tevékenység támogatására, amelyek a közeljövőben meg is kezdik tanácsadó munkájukat. A bizottságok tagjai a templom hívei közül kerülnek ki.

Egyházközségi bál

A hagyományos egyházközségi farsangi bál a tatai Olimpiai Edzőtábor dísztermében zajlott. Gábor atya köszöntője után Horváthy Lóránt önkormányzati és egyházközségi képviselő üdvözölte a bálozókat, majd a Református Gimnázium végzős diákjai palotást táncoltak. Ezt követően Herczog Richárd, ugyancsak a Református Gimnázium tanulója harmonikán adott rövid műsort. A vacsora után a jó hangulatú táncmulatság hajnalig tartott. Köszönetet mondunk azoknak, akik a bál szervezésében közreműködtek!

Hitéleti adatok – 2014

TATA

Keresztelés:	108 (felnőttekkel együtt)
Elsőáldozás:	89 (felnőttekkel együtt)
Bérmálkozás:	68 (felnőttekkel együtt)
Házasságkötés:	60 (házasságrendezésekkel együtt)

Temetés: 112

AGOSTYÁN

Keresztelés:	–
Elsőáldozás:	2
Bérmálás:	8
Házasságkötés:	–
Temetés:	12

VÉRTESTOLNA

Keresztelés:	4
Elsőáldozás:	5
Bérmálás:	8
Házasságkötés:	2
Temetés:	13

Plébániai Tanácsadó Testületi választás

Megyéspüspök Atya az Egyházmegyei Körlevelek 205/2015 szám alatt elrendelte, hogy március 15-én, az egész egyházmegye minden plébániáján válasszák meg az új Plébániai Tanácsadó Testületeket, akiknek megbízatása az elkövetkezendő öt évre szól. Ennek az útmutatásnak eleget téve kerül sor Agostyánban, Vértestolnán és Tatán a tanácsadói testületek megválasztására. A választást megelőzően március 1-jén kerül sor a jelölésre. Jelölni összesen 12 személyt lehet a templomban kihelyezett jelölécédulákon. A jelöltek kihirdetése március 8-án, a választás március 15-én lesz. A megválasztott tagok jóváhagyása és beiktatása március 15. és április 26. között történik. A választásban minden nagykorú hívő részt vehet.

Hivatali nyitva tartás

Szeretettel értesítjük kedves Híveinket, hogy megváltozik a plébániai hivatal nyitva tartása. Ezentúl délelőtt minden nap, hétfőn, szerdán és csütörtökön délután is lesz ügyfélfogadás. A bővített nyitva tartással szeretnénk elősegíteni, hogy egyházi ügyeit mindenki a hétköznapi napokon intézhesse.

Nyitva tartás:

Hétfő:	8-12; 13-15
Kedd:	8-12
Szerda:	8-12; 13-16
Csütörtök:	8-12; 13-15
Péntek:	8-12

Felvidéki szemmel nyílt kiállítás

2015. január 28-án, szerdán 18:30 órakor Karaffa Attila, Dunaszerdahelyen élő amatőr fényképész fotókiállítása nyílt meg a tatai Kapucinus plébánián. A kiállítást Simon Géza, a Komárom-Esztergom Megyei Közgyűlés v. alelnöke nyitotta meg, hangsúlyozva a felvidéki barátainkkal való kapcsolat elmélyítésének fontosságát. A kiállításon fellépett Maraszin Mónika, tatai népdalénekes, aki felvidéki népdalokkal köszöntötte Karaffa Attilát, a fotók készítőjét és a megjelenteket. Kaszál József, Tata Város kulturális tanácsnoka, egyházközségünk híve ugyancsak méltatta a kiállítás létrejöttét és az amatőr fotóművész alkotásait.

Pásztorjáték

Szenteste előtt, hagyományosan 16 órától egyházközségünk fiatal tagjai pásztorjátékban elevenítik fel az evangéliumok Jézus születéséről szóló eseményeit. Köszönjük a gyermekek előadását, Szarkáné Katinak pedig a felkészítést. Az alábbiakban a gyermekek mondják el, mit jelent számukra a pásztorjáték, ill. hogy érezték magukat a különböző szerepekben.

Az egyik pásztor írta:

Szenteste napján a templomban a pásztorjátékban szerepeltem. Az előadás előtt egy kicsit izgultam. A műsor kezdetén egy kislány elénekelt a „Szálljatok le karácsonyi angyalok” című dalt. A testvérem Keresztelő János volt, a legjobb barátom és én pedig pásztorok voltunk. A mesélő mesélte a történetet, ez segített abban, hogy tudjuk mikor következünk. Nagyon élveztem a játékot és remélem, hogy karácsonykor ismét szerepelhetek. /*Bús Máté 3. osztályos tanuló*/

A másik pásztor írta:

Karácsonykor én is részt vettem a pásztorjátékban. A próbák már hetekkel előtte kezdődtek. Én az egyik pásztor szerepét kaptam. Jól megtanultam a szövegemet. A pásztorjátékot szüleim és nagyszüleim is megnézték. Amikor kiálltam a templomban nagyon izgultam. Szerencsére a szereplésem jól sikerült. A többi gyerek is nagyon ügyes volt. Remélem, legközelebb is részt vehetek a pásztorjátékban. /*Takács Viktor 3. osztályos tanuló*/

Az egyik angyal írta:

Kati néninél jelentkeztem a pásztorjátékra. Szerettem volna az angyal szerepét eljátszani, amit meg is kaptam. Minden héten jártunk próbálni a templomba. Nagyon izgultam, mert még Tamással a „Bárcsak régen” című dalt is előadtuk furulyán. Lassan teltek a napok, vártuk a fellépést. Amikor végre eljött 24-e már nagyon izgultunk. A sikeres előadás és szentmise után Gábor atyától egy-egy tábla csokoládét kaptunk és megköszönték a fellépésünket. Nagyon jól éreztem magam, remélem, a következő pásztorjátékon is részt vehetek. /*Balogh Beáta 4. osztályos tanuló*/

Tanúságtevők

„Tanúságtevők” rovatunkban egyházközségeink hívei minden lapszámban ugyanazon kérdésekre válaszolva tesznek tanúságot hitükről, hívó életükről. Nagy szeretettel közöljük írásait.

1. Az öskeresztények maguk is arra kaptak hivatást, hogy Krisztus élő tanúi legyenek. Hogyan jelenik meg ez a meghívás mindennapjainkban?

Mindketten keresztény családból származunk. Számunkra nem volt kétséges, hogy ezt az utat követjük. Hívó katolikusként éljük életünket. Gyermekkoromban Budatétényben - az apáca intézetbe egy négyszer négy méteres szolgálati helyiségben - éltem szüleimmel és négy testvéremmel. Ide menekítette családjunkat édesapám apáca testvére a háború után.

Édesapám Baj községből származik, igen szegény környezetben élt. Diák éveit Tatán, a kapucinus rendházban töltötte, itt lakott, innen járt a piarista gimnáziumba, ahol Öveges professzor volt a prefektusa. Ilyen indíttatás mellett egyértelmű volt, hogy én végleg elköltöztem magam a kapucinus rendhez, mely ragaszkodást egész életemben megtartottam és tartom ma is. Feleségem szintén Baj községből származik, és a baji templomba járt misére, ahol szintén a kapucinus atyák szolgáltak akkoriban. Közel 54 éve fogadtunk örök hűséget egymásnak a tatai Kapucinus templomban.

Az egyház tagjaként tudom, hogy Krisztus az egyházban él tovább és vezet bennünket az üdvösségre. A magunk sajátos adottságai és lehetőségei szerint igyekszünk részt vállalni az egyház küldetésében. Minden képességünket Istentől kapjuk. Nekünk az a feladatunk, hogy ezzel szolgáljuk az egyházat és embertársainkat. Kisiskolás koromtól énekeltem a budatétényi templomban. Teszem ezt most is, hiszen már negyven éve az egyházközségünk kórusának vagyok tagja.

Majd húsz évig, egészen nyugdíjazásomig voltam az egyházközség világi elnöke. E tisztségemben igyekeztem mindenben segíteni az egyházközség munkáját. Feleségem több mint tíz esztendeig látta el a könyveléssel kapcsolatos feladatokat.

2. Jézus Krisztus a mi megváltónk és életünk. Mit jelent a hit az Ön számára?

Feleségemmel együtt családjunktól keresztény indíttatást kaptunk. Gyermekkorunk is hasonló volt, tele nélkülözéssel, nehézségekkel. Feleségem családját kitelepítették, mindenüket elvették, mai szóhasználattal hajléktalanok lettek. Édesapám katonatisztként megjárta Szibériát, hazatérte után sok zaklatásban volt részünk. Ebből a nehéz helyzetből talpra állni csak a Jóisten segítségével lehetett. Hitünk erőt adott a nehézségek elviseléséhez, de ez nem ment könnyen.

Az egész életünk a kapucinus rendhez kötődik. Rengeteget énekeltem, minden szertar-

tást segitettem az énekemmel. Legnagyobb, legmélyebb hatást rám a minden évben megélt nagyheti szertartás tette. A virágvasárnapi és nagypénteki passió evangélista szerepét 33 éven keresztül énekeltem. Jézus kinszenvedésének története megrendítő, talán még a vallástalanoknak is. Hitem kinyilvánítása szerint: a húsvét vasárnapi feltámadás nem lett volna nagypéntek nélkül, Krisztus elítélése és keresztre feszítése nélkül. Mélyen hat rám minden évben ez a nagyheti nyolc nap. Ilyenkor előveszem a Bibliát és beleélem magam az egész történetbe.

Hisszük és tudjuk, hogy Jézus Krisztus a mi megváltónk és életünk. Mi igyekszünk Istennek tetsző életet élni. Szerető családjunk van, három gyermekünk és kilenc unokánk. Nagy megtiszteltetés ért bennünket, amikor életünkre és munkánkra Őszentsége XVI. Benedek pápa apostoli áldását adta. Az erről kiállított oklevelet az ötvenedik házassági évforduló hálaadó szentmiséjén vehettük át Gábor atyától.

3. II. János Pál pápa felszólította a világot, hogy építsük fel a Szeretet civilizációját. Mit tehetünk ezért? Mi dolgozunk a világban?

II. János Pál pápa személye, élete és kisugárzása nagyon sokat jelentett számomra. Felszólítása a szeretet gyakorlására a legnagyobb kihívás még a keresztény emberre nézve is. A tízparancsolat is előírja számunkra „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből...” és „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.” Megtapasztaltam életem során, hogy ez nem mindig sikerül. Nagyon sok képmutatással találkoztam, természetesen még a mi körünkben is, kevés „hétköznapi” keresztény élettel, és még több „vasárnapi” élettel. A hétköznapi keresztény ember igen mélyen éli meg az életét. Viselkedése központban van, példát kell mutatnia mindenki számára. Nem elég, hogy vasárnap megmutassa az Úrnak és padtársainak a templomban.

Szent Pál apostol tanításában arra int bennünket: „Szeressetek tettetés nélkül, irtózatok a rossztól, ragaszkodjatok a jóhoz. A testvéri szeretetben legyetek gyöngédek egymáshoz, a tiszteletadásban előzzétek meg egymást. A buzgóságban ne lankadjatok, legyetek tüzes lelkiületűek: az Úrnak szolgálatok.”

Nyugdíjas munkám során igen sok elesett emberrel találkoztam. Nekem természetes volt, hogy segítsek rajtuk szerény lehetőségem szerint, hiszen életemet a szegények rendjének közelében töltöttem, mint hívó. Büszke vagyok katolikus hitemre és a Kapucinus templomhoz való szoros kötődésre.

Liszt Ferenc idézettel fejezem be soraimat: „Egy orvos van: Krisztus, és egy orvosság: az örök élet.”

Hermann László

Gondolatok a párizsi terrorcselekményekkel kapcsolatban

Most olvasom a Napló utolsó oldalán, hogy az újság megemlékezést szervez a párizsi terrorcselekmények áldozataiért. A beharangozó cikk címe: Én is Charlie vagyok. Szeretném leszögezni, hogy a megemlékezéssel egyetértek, a brutális terrorcselekményeket én is mélyen elítélem, mai szentmisémet az áldozatokért és azok hozzátartozóiért ajánlom fel. Ugyanakkor őszintén meg kell mondanom, hogy a szörnyű cselekményekért nem csak a terroristákat és elvbárátaikat tartom felelősnek, hanem a Charlie Hebdo újság alkalmazottait is és még inkább azt az ultraliberális törvényhozást, amely a vallásukhoz ragaszkodó európai polgárokat nem védi meg az olyan durva, ízléstelen és – egy normális jog szerint – törvénytelen támadásoktól, mint amilyeneket az említett újság rendszeresen elkövetett. Miért kellett neki Mohamed prófétát meztelenül ábrázolnia, miért kellett neki a keresztények Szentháromság hitét a lehető legalpárabb módon gúnyolnia?

Mi kényszerítette arra a lapot, hogy izraelita hívó testvéreink hitéből is gúnyt űzzön?

A törvényhozás azért hibás, mert a hitükben mélysegesen megsértett emberek kezébe semmiféle eszközt nem ad, hogy jogi úton megvédelemzhessék magukat és hitüket a legminimálisabb emberi érzéseket is nélkülöző támadásokkal szemben. Így a szeretetet és a szeretetből fakadó megbocsátást nem ismerő emberek számára nem marad más eszköz, mint a törvénytelen (és szerintem is erkölcssten) önbíráskodás.

Azzal én is egyetértek, hogy Európában legyen alapérték a szabadság. De milyen szabadság? Az a fajta túladagolt szabadság, amely előtt az ultraliberális európai ember térdén csúszik, olyan, mint a túladagolt gyógyszer, amely már nem gyógyít, hanem öl.

A Pannonhalmi Főapátság ebédlőjében látható egy festmény, amely egy hordót ábrázol, amelynek elszakadt az abroncsa, és belőle folyik ki a bor. A festmény alatt ez olvasható:

„Libertateperiit”, ami annyit jelent: tönkrement a szabadságtól. A mai Európa ehhez a hordóhoz hasonlít.

Szeretném hangoztatni: én is liberális ember vagyok, nem akarok semmiféle diktatúrában élni, az ultraliberális újságírók véleménydiktatúrájában sem. És nem fogadom el azt a kettős mércét sem, ami rájuk annyira jellemző. Közben (joggal) fellármázzák a világot a párizsi áldozatokat siratva, a megerőszkolt, lefejezett és keresztre feszített keresztények tragédiájának náluk még hírértéke sincs.

Én szabad polgár vagyok és a szabadságra esküszöm, nem annak karikatúrájára, amelyet ők képviselnek.

Je ne suis pas Charlie, azaz: én nem vagyok Charlie – miközben a terrorakciót mélyen elítélem, az áldozatokért imádkozom, és szeretetek iránt őszinte részvételem fejezem ki.

Veszprém, 2015. január 10.

Márfi Gyula - veszprémi érsek

Viseld szíveden Egyházad sorsát!

Új rovatunkban a külföldi katolikus honlapok híreiből adunk közre hosszabb-rövidebb fordításokat, melyek a magyarországi

nyomtatott és internetes sajtóból kimaradtak. Aki szívesen csatlakozna kezdeményezésünkhöz, fordításait küldje szerkesztőségünk

tataikapucinus@gmail.com címére vagy hozza be személyesen a plébániára. Nagy szeretettel várjuk fordításait!

Szíriában történt...

Hilal Ziad jezsuita szerzetes társaival Szíria harmadik legnagyobb városában, Homs-ban rekedt keresztényekről gondoskodik. Segélyközpontjuk közelében január 21-én autóba rejtett pokolgép robbant. A merényletnek 15 halálos áldozata és 50 sérültje volt. Ziad atya elmondta, csak az elmúlt évben, kb. 80.000 keresztényt kényszerítették arra, hogy elhagy-

ja otthonát. Köszönhetően a segélyközpontnak azonban - politikai és vallási tekintet nélkül - áldozatok ezreinek osztottak szét ételt, ruhát és alapvető higiéniai eszközöket.

A jezsuita atya kifejezte megdöbbenését, hogy a világsajtó nem reagál a történetekre. „Hol van most a világ többi részének reakciója? A párizsi támadás után minden szem

Franciaországra szegeződött. De itt? Ahogy én tudom, nem reagált senki a történetekre. Egy szó sem esett. Csak a néma csend. Szíriát és a nap mint nap szenvedő embereket elfelejtették.” A 2011 óta tartó szíriai polgárháborúban kb. 200.000 ember halt meg, köztük keresztények ezrei.

Forrás: <http://www.catholicnewsagency.com/>

Iraki papok azon munkálkodnak, hogy megóvják a keresztény kéziratokat az Iszlám Államtól

A mosuli rendházából múlt évben az Iszlám Állam által elűzött domonkos szerzetes, Najeeb Michael, O.P. keresztény kéziratokat, és így az iraki keresztény múlt emlékeinek a megóvásán és digitalizálásán dolgozik. Najeeb Michael barát öslakos iraki, Amerikában tanult, majd 1990-ben alapított egy a keleti kéziratok digitalizálásával foglalkozó központot, hogy elősegítse az ősi kézirat gyűjtemény rögzítését. Az 1980-as évektől kezdve közel 750 keresztény kéziratot gyűjtött össze, amit digitalizálva tanulmányi célokra is elérhetővé tett. A domonkos gyűjtemény az Irakban közel 2000 éve jelenlévő kereszténységről tanúskodik, olyan városokban mint Mosul és Bakhda, amelyek már az Iszlám Állam fennhatósága alatt vannak. Amikor 2003-as Amerika Irak ellen irányuló invázióját követően a 2008-as iszlám felke-

lés elérte Mosult, a domonkos szerzetesek átcsempésztek a könyvtárukat a 32 km-re fekvő, főleg szír katolikusok által lakott Bakhda városába. 2014 júniusában az iszlám szunnita ágához tartozó Iszlám Állam elfoglalta Mosult. A keresztényeket elűzték.

Michael barát az egyik nap, kora reggel felpakolta a közel 1300, a 14-19. század közötti időkből származó kéziratokat egy nagy teherautóra, és átszállította egy tükös helyre, mely az iraki kurdok fővárosában Erbilben található. Ezek nem csak keresztény munkák, hanem kéziratok a Koránból, illetve zenei és nyelvtani témájú művek. „Három ellenőrző ponton haladtunk át probléma nélkül, úgy gondolom, a Boldogságos Szűzanya megvédett minket.” - mesélte Michael testvér az egyik rádió csatornának Az 50.000 modern kötetet tartalmazó gyűjteményt Bakhda-

ban hagyták. A várost 2014. augusztus 7-én az Iszlám Állam elfoglalta. A szélsőséges szervezet megölte vagy elűzdözte a nem szunnita lakosságot, és a műemlékeket sem kímélték. A kolostorokat elpusztították vagy saját használatba vették. Még Jónás próféta sírját is felrobbantották múlt év júliusában.

Michael barát munkatársa Laurent Lemoine, O.P. domonkos szerzetes munkájukat és a kialakult helyzetet így összegezte a France 24 hírportálnak: „Megpróbáljuk megmenteni ezeket a kulturális emlékeket. Észak-Irakban hatalmas a pusztítás, amely a lakosságot is, de a kulturális örökséget is érinti... A régióban a kereszténységget elsöpörték. 1600 éve folyamatosan mutatnak be szentmisét Mosulban. Az idei év (2014) volt az első, mikor nem miséztek.”

Forrás: <http://www.catholicnewsagency.com/>

Fordította: Nagy Dániel

Adjuk tovább Isten örömhírét, Isten szeretetét!

Interjú Rolik Róbert atyával

Rolik Róbert atya Budapesten született, Dunakeszin érettségizett, Győrben - Gábor atya évfolyamtársaként - végezte a szemináriumot, most Vácon plébános. Kérem, meséljen életútjáról!

Fóti származású vagyok, a szüleim most is a Budapest melletti településen élnek. Keresztény, katolikus családból származom, a szüleim engem és öt testvéremet vallásosan neveltek. Ez a kommunizmusban – ami finoman kifejezve is, egyáltalán nem volt egyházbarát, sőt inkább egyházellenes volt - nem volt kis teljesítmény. Szüleim a hitük szerint éltek az egyszerű hétköznapiakban is, és ezt adták át mind a hatunknak. Egészen biztos, hogy hivatásom gyökerei erre a vallásos környezetre vezethetők vissza. Hivatásom másik gyökere a ministrálás, ami tulajdonképpen hat éves koromtól vált rendszerré. Mondhatnám azt is, hogy kezdetben nem volt bennem konkrét szándék arra vonatkozóan, hogy pap legyek, de szerettem az oltár közelében lenni, és ahogy nőttem, megérttem arra, hogy átgondoljam, mit is szeretnék csinálni a jövőben. 16 éves voltam, mikor először gondoltam arra, hogy papként szolgálhatnám az Istent, úgy éreztem, ez jelentené számomra a boldogságot. Ennek a vágnak, ennek a hívásnak, hivatásnak megfelelően az érettségi után jelentkeztem a váci püspöknél. Azért Vácon, mert Fóti a Váci Egyházmegyéhez tartozik. Fel is vettek 1994-ben, és Keszthelyi püspök úr azonnal Győrbe küldött, egyrészt mert Pápai Lajos püspök úrral jó barátságban voltak, másrészt Vácon nem volt szeminárium. Az '50-es években a kommunisták elvették az épületet, szétzavarták a teológiai tanárokat és a kispapokat, akik az ország különböző pontjain készültek tovább a papi szolgálatra. Így kerültem Győrbe, és lett a Győri szeminárium pappá válásom színhelye. A hat év alatt voltak szép és küzdelmes időszakok egyaránt, de mindezek tették lehetővé, hogy megérjem bennem a hivatás és őszinte szívvel igent mondjak az Isten szándékára és hívására, mely a papszentelésben lett teljessé. Ekkor kerültem a Váci Egyházmegye kötelékébe, először, mint káplán - Dunaharaszti, ill. Salgótarjánban -, azután pedig hét év plébánosság következett Nagybárcányban. Nagybárcány egy Nógrád megyei település Salgótarján térségében, ahol nagyon szép, tartalmas éveket töltöttem. Aztán Beer püspök atya 2009 nyarán küldött jelenlegi szolgálati helyemre, Vác egyik plébániájára, Deákvárra. Deákvár egy nagyon szép, kertvárosi jellegű plébánia, rengeteg fiatal. Itt egy nagyon dinamikus egyházközséget vettem át az elődömtől. Azért fontos ezt kihangsúlyozni, mert úgy gondolom, minden pap szolgálata, egy másik pap szolgálatára épül. Tehát az elődöm, ill. az elődöm elődje is szívóból fakadó lelkipásztori munkát végzett, és az ő szolgálatukra tudok én is építkezni és tovább folytatni, amit Isten Deákváron rám bízott. Deákvár egy fiatal plébánia, fiatal egyházközség, Vác legfiatalabb templomáról van szó, hiszen

1940-ben épült, akkor szentelték fel. Azóta, mind a településrésznek, mind az egyházközségnek és a templomnak is a fejlődése, növekedése töretlen. Egyházközségünk felfelé ívelő életét a sok fiatal család és lelkeségi közösség szolgálata, tevékenysége színesíti.

Mielőtt a meghatározó közösségekről beszél-nénk, térjünk vissza egy gondolat erejéig a templom építéséhez. Nagyon érdekes ugyanis, hogy a templom tornyának építése az '50-es évekig elhúzódtott. Azokban a történelmi időkben hogyan tudták mégis befejezni?

Az az érdekes, hogy egészen más társadalom volt 1956 előtt. 1956 határvonalnak számít az ország életében. '56 előtt a társadalom sokkal erőteljesebb, összefogásra sokkal képesebb, áldozatokat inkább meghozóbb társadalom volt. Mutatja ezt a társadalmi erőt az is, hogy a deákvári templom egy év alatt épült fel. A világháború kitörése alatt tették le az alapkövet, 1939 novemberében és 1940 novemberében már állt a templom. Aztán tovább épült és csinosodott. Az '50-es években nemcsak a harangtorony épült hozzá, hanem freskók, festmények, padok és különféle berendezési tárgyak is. Hiába a Rákosi-rendszer, az emberekben ott volt az összefogásra való hajlandóság a templom befejezésére. A véleményem az, hogy az '56-os forradalom és szabadságharc leverése, és az azt követő puha diktatúra megtörte a magyarság gerincét, és azóta is egy mélyrepülésnek lehetünk a tanúi.

Nagyon sok aktív közösség kötődik a plébániához. Családközség, baba-mama közösség, karizmatikus csoport, Cursillo csoport. Mit jelent a cursillo? Mit kell róla tudni?

A cursillo egy Spanyolországból származó, katolikus lelkeségi, megújulási mozgalom, amely a spanyolországi polgárháború után jött létre, egy pap és Eduardo Bonin kezdeményezésére. Felismerték, hogy a spanyol társadalomnak mennyire szüksége van a megújulásra. Elhatározta, hogy annak szenteli az életét, hogy felemeli a spanyol társadalmat, aminek során elindította ezt a lelkeségi mozgalmat, ami „kursusocskát”, kis kurzust jelent. Ez valójában a keresztségéről szóló háromnapos, intenzív, bentlakásos tanfolyam, ahol bemutatják hitünk alapvető tanítását, Jézus Krisztus személyét és lelkeségét. A lelkeség megpróbálja a jelentkezők, jelenlévők hitét felszítani és felkészíteni arra az apostoli feladatra, amely minden keresztény embernek küldetése és hivatása éppen a keresztségéből fakadóan. Egyfajta küldetéstudattal ruhazza fel a jelentkezőket, és abban segít, hogy a helyi közösségben, a helyi egyházközségben mindenki a maga képességeinek megfelelően megtalálja a maga feladatát.

Ki honosította meg ezt a mozgalmat hazánkban?

1989-ben volt az első cursillo Magyarországon, Iszakszentgyörgyön. Ausztriából érkeztek hozzánk a lelkeség munkatársai, és még tolmácsok segítségével vezették a lelki gyakorlatot. Azóta

több száz cursillot szerveztek, több ezer részt vevővel. A csoportokat két pap és néhány világi munkatárs vezeti, akik az egyház tanítását foglalják össze, másrészt pedig tanúságot tesznek, hogy ő életükben hogyan jelenik meg a hit. Egyébként a mozgalom magyarországi honosítása a verbiták és a jezsuiták nevéhez fűződik.

Legutóbb óvodapedagógusoknak tartott lelki gyakorlatos felkészítőt a személyes példa nevelésben való fontosságáról és a hit átadásának módjairól. Miért tartja fontosnak, hogy papi szolgálata mellett külön pedagógiával, neveléssel is foglalkozzon?

A teológián pedagógiából írtam a diplomamunkámat, tehát az érdeklődésem a pedagógia iránt adott volt. A Katolikus Pedagógiai Szervezési és Továbbképzési Intézet kért fel, hogy az országban működő katolikus óvodák dajkáinak tartsak egy előadást (fóti plébánosom, Sebők Sándor atya javaslatára). Olyan szempontból is érintett voltam, hogy a deákvári plébánia területén is működik egy katolikus óvoda, ahol szintén rendszeresen foglalkozom mind a dolgozókkal (óvónőkkel, dajkákkal), mind pedig a szülőkkel, és természetesen a gyermekekkel is vannak találkozásaim. Gondviselészerűen alakult tehát, hogy ezen a területen is kellett valamiféle szolgálatot ellátnom. A nevelés kapcsán pedig azt gondolom, ahhoz hogy jó nevelővé váljunk, ahhoz elsősorban magunkat kell nevelni, formálni, engedni, hogy az Isten az ő Szentlelke által, az Ő kegyelmével alakítson bennünket. Amit még fontosnak tartok, hogy az ember mindig nyitott legyen arra, hogy képezze magát, új ismereteket tegyen szert, és az így szerzett ismereteket tovább adja a rábízottaknak.

Papi jelmondata: „Kevésbé veszem életemet, csakhogy végigfussam pályámat, és teljesítsem a feladatot, amelyet Urunk Jézus bízott rám, vagyis hogy tanúságot tegyek az Isten kegyelmét hirdető evangéliumról.” (ApCselből 20,24) Sokak számára a feladat teljesítése tehetetlenség. Hogy lesz ebből öröm? Hogyan lehet, lehet-e mindig teljes erőbedobással munkálkodni? Miért ezt a mondatot választotta?

Ha egy szóval vagy egy mondattal válaszolnék a kérdésre: mert úgy vélem, egy pap feladata az Ige hirdetése. Itt Pál apostol elbúcsúzik az egyházközségek előjáróitól Efesusban, mert tudja, hogy bizonytalan a jövője, nem biztos, hogy fogják őt még látni. Olvashatjuk az Apostolok Cselekedeteiben, hogy még sírtak is, mikor elbúcsúzott tőlük. Ekkor fogalmazza meg Pál apostol hivatásának a lényegét, hogy

folytatás a következő oldalon...

az interjú folytatása

Isten arra választotta őt ki, hogy evangéliumának tolmácsa legyen az emberek között. Ebben látom a papi szolgálatnak a lényegét, központját a magam életére vonatkozóan is, hogy Isten örömhírért, Isten szeretetét továbbadjam. Tehát az, hogy engem az Isten megérint, hogy az Isten engem megszólít, hogy az Isten velem személyes kapcsolatot akar kialakítani Jézus által, az engem örömmel tölt és boldogsággal tölt el, és erre válaszolni kell. Az örömet az adja, hogy az ember megtapasztalja a megajándékozottságot az Isten részéről, amire az a válaszom, hogy ezt az örömet megpróbálom élni, megfogalmazni és továbbadni másoknak. Ez a keresztény küldetésünk is, de nekem, mint papnak is ezt érzem legfontosabb szolgálatomban. A feladat hogyan válik örömmé? Úgy, hogy azt csinálhatom, amit szeretek. Ha az ember megtalálja az Isten által neki szánt küldetését, akkor a helyén van. Szeretem a lekipásztori szolgálatot, ezért is választottam ezt a pályát. Való igaz, a feladat sokszor terhet jelent - és ez így van a pap életében is -, de a szolgálat öröm is. Amikor már nem a teher oldalát nézzük, hanem azt, hogy milyen nagy ajándék az ember életében, ha az Isten ügyéért tehet valamit.

Az utolsó kérdés mindig az ünnephez kapcsolódik. Igaz, az adventi lelkigyakorlat után beszélgetünk de átültethetünk-e ebből valamit a nagybőjre?

Majdhogynem közhelynek számít, hogy az advent és a nagybőjt az elcsendesedés és a visszavonulás időszaka. Advent és nagybőjt kapcsán is azt tartanám fontosnak kiemelni, hogy nem mi vagyunk, akik teszünk valamit. Persze önmegtagadásainkkal, lemondásainkkal meghozzuk a magunkhoz mért áldozatot, de aki áldozatot hoz, és ajándékot ad, az maga az Isten. Elsősorban önmagával ajándékozik meg. Ez karácsonykor szépen megjelenik, mikor csecsemőként ott van egy szegényes barlangistállóban, de hogy ez mit jelent, azt a húsvéti misztériumban tudjuk megérteni. Isten lejön közénk, szinte észrevétlenül van közöttünk, gondolok itt a betlehemi, ill. a názareti évekre, de hogy ez mit jelent az ember számára, igazán akkor tudjuk meg, ha ránézünk a keresztre. A nagybőjt annak a tudatosítása, hogy mit tett értem az Isten. Nem azt kell nézni, hogy én mit teszek, hanem hogy az Isten mit tesz értem, mivel ajándékozik meg engem. Ez leglátványosabban a keresztszen nyilvánul meg. Isten erre választ is vár tőlem. A válasz pedig abban nyilvánul meg, hogy mit teszek a másik emberért. Istennek nem tudom visszaadni, amit értem tesz, mert az lehetetlen. De az igenis lehetséges és mérhető dolog, hogy mit teszünk másokért. Megosztom-e az időmet, a szeretetemet, a gondoskodásomat, a többletmet? Észreveszem-e, ki, miben szorul segítségre, és ezt meg is teszem érte? Ezeket lehet lemérni, hogy megértettem-e és követem-e Jézust.

Készítette: Jánoska Tibor

Költségvetés, zárszámadás

Egyházmegyei gazdasági szakemberrel való egyeztetés követően az agostyáni, kapucinus és vérttestolnai képviselő testületek külön-külön megtárgyalták és ellenszavazat nélkül elfogadták az egyes plébániák 2014-es zárszámadását és a 2015. évi költségvetésének tervezetét, amely a végső jóváhagyásra felterjesztésre került a püspökségre. A zárszámadás és költségvetést bárki megtekintheti a plébánia irodájában.

Imádság

Uram, tégy ellentmondás nélkül engedelmessé, a szív kisszerűsége nélkül lelki szegénnyé, foltok nélkül tisztává, zúgolódás nélkül türelmessé, színlelés nélkül alázattossá, szertelenségre való hajlam nélkül vidámmá, kislelkűség nélkül szomorúvá, fennhéjázás nélkül komollyá, könnyelműség nélkül vonzóvá, hamisság nélkül igaz lelkűvé! Aquinói Szent Tamás

Elindult a cserkészet!

A tatai Kapucinus plébánián újra elindult a cserkészet! Szeretettel várunk minden érdeklődőt péntekenként 16:30-kor

Holtpont

föld és ég közé
kapaszkodó hárs vállán
lebeg a fészek

Ítélet

vég nélküli vég
törött kaleidoszkóp
már a történet

Hűség

tél dalosai
varjak védelmezik
az alvó fákat

Botos Ferenc

Zarándoklat a Pázmaneum Polgári Társulás szervezésében

Indulás **2015. március 21.** szombat 7:00-kor Tatáról.

Zarándokutunk első állomása **Heiligenkreuz**. A 305 m magasán fekvő festői szépségű falu apátságát 1135-ben Babenbergi Szt. Lipót őráról alapította. A kolostor együttes egykoron a Babenbergi család vallási központja és temetkezési helye is volt. Szentmise a Szent Kereszt kápolnában.

Következő úti célunk **Baden bei Wien**, a római kortól kezdve híres fürdőváros, számos szép neoklasszicista házzal és biedermeier stílusú villával. Az egykor Badenbe látogatók névsora, a gazdagok és hírességek emlékaluma is lehetne. Íma a Frauenkirche-ben Boldog Károly király ereklyéi előtt.

Délután a Bécsi erdő gyöngyszemébe, **Laxenburgba** indulunk. Laxenburg a császári család kedvelt tavaszi és nyári rezidenciája volt. Itt töltötte mézesheiteit Sisi és Ferenc József császár, és itt született fiuk, Rudolf főherceg is. Laxenburg szíve a kastély parkja, mely Európában a legszebbek közé tartozik. A park legismertebb épülete a Franzensburg, melyet II. Ferenc császár építtetett a park tavának közepén kialakított mesterséges szigeten.

Hazaérkezés a kora esti órákban.

Szervező: Pázmaneum Polgári Társulás

Könyvajánló

Francois Varillon - Jézus passiója című könyvében található elmélkedések lelki kalandokat nyújtanak annak, aki kész felfedezni és mélyebben átélni az Evangélium jól ismert szavait, történeteit. Varillon atya meditációi az élőszó nyelvezetével íródott, magával ragadó reflexiók, életünk és hitünk lényegét érintik. A húsvéti misztériumról szóló, imádságra indító beszédek a Szent Ignác-i Lelkigyakorlatok harmadik és negyedik hetének felelnek meg. Ne lepődjünk meg, ha a könyv olvasás nyomán megváltozik Jézusról kialakított képünk – és mi magunk is megváltozunk...

Keresztút

Nagyböjt péntekjein keresztúti ájtatosságot végzünk, melyet a következő szándékokra ajánlunk fel:

Február 27.	Rózsafüzér Társulat élő és meghalt tagjaiért
Március 6.	Ferences Harmadrend szándékára
Március 13.	Tatai Máltai Szeretetszolgálat javára
Március 20.	Ifjúsáért és Cserkészért
Március 27.	Egyházközségünk élő és meghalt tagjaiért és a testület szándékára
Április 3.	Tata városának lakóiért

Nagyböjti programok

Agostyán

Febr. 18.	Hamvazás szertartása	8 ⁰⁰ ;
Márc. 19.	Szent József főünnepe	17 ⁰⁰ ;
Márc. 25.	Gyümölcstőló Boldogasszony	17 ⁰⁰ ;
Márc. 28.	Virágvasárnap	11 ³⁰ ;

Tata

Febr. 18.	A szentmisékhez kapcsolódva a hamvazás szertartását végezzük	
Márc. 13.	Fatimai engesztelés	
Márc. 15.	Ünnepi szentmise magyar hazánkért	10 ¹⁵ ;
Márc. 19.	Szent József főünnepe	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
	Ünnepi szentmise az édesapákért	
Márc. 25.	Gyümölcstőló Boldogasszony	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
Márc. 28.	Virágvasárnap; barkaszentelés; esti miséhez kapcsolódva	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰ ;
Márc 26-27-28.	Nagyböjti lelkigyakorlat Markovics Milán atya vezetésével	18 ⁰⁰ ;
Márc. 29.	Sík Sándor: Keresztút, Durzak Anna verses előadása	16 ⁰⁰ ;

Nagyböjti litánia szerdánként a 18⁰⁰ órai szentmise után;

Keresztút minden pénteken 17³⁰-tól;

Vértestolna

Febr. 18.	Hamvazás szertartása	11 ³⁰ ;
Márc. 19.	Szent József főünnepe	16 ⁰⁰ ;
Márc. 25.	Gyümölcstőló Boldogasszony	16 ⁰⁰ ;
Márc. 28.	Virágvasárnap	11 ³⁰ ;

A további programokról, illetve az esetleges változásokról tájékozódjon honlapunkon

www.tataikapucinus.hu

Miserend

Agostyán	Tata-Kapucinus	Vértestolna
Vasárnap: 11:30 Péntek: 17:00	Vasárnap: 7:30, 9:00, 10:15, 18:00, (vesperás 17:30) Hétfő, kedd: 7:30 Szerda: 7:30, 18:00, (vesperás 17:30) Csütörtök, péntek: 7:30 Szombat: 7:30, 18:00 Minden hónap 13-án fatimai engesztelés: 17:00 Rózsafüzér; 17:30 közös imaóra; 18:00 ünnepi szentmise	Vasárnap: 11:30 Csütörtök: 17:00

Nagyheti szertartásrend

Agostyán:

Nagycsütörtök	16 ³⁰
Nagypéntek	16 ³⁰
Nagyszombat	16 ³⁰
Húsvétvasárnap	11 ³⁰

Tata:

Nagycsütörtök	
Lamentatio:	7 ³⁰
Ünnepi szentmise	18 ⁰⁰
Nagypéntek	
Lamentatio:	7 ³⁰
Nagypénteki szertartás	18 ⁰⁰
Nagyszombat	
Lamentatio:	7 ³⁰
Húsvéti vigília; körmenet, felnőtt keresztes	18 ⁰⁰
Húsvétvasárnap	7 ³⁰ , 9 ⁰⁰ , 10 ¹⁵ , 18 ⁰⁰

Vértestolna:

Nagycsütörtök	18 ⁰⁰
Nagypéntek	18 ⁰⁰
Nagyszombat	18 ⁰⁰
Húsvétvasárnap	11 ³⁰

Pio atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő: szünnap

Kedd-péntek: 9-17

Szombat-vasárnap: 8-12

TEMETKEZÉS
1933 óta

Tata, Stranszky u. 15.
PENNY mögötti üzletsor

34 / 487 - 847
Info@libitina.hu

LIBITINA Kft.

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2015. március 22. • Kérjük kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kézirateokat nem őrzi meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2015. 02. 22. - XXV. évf. 1. sz. • Megjelenik évente hatszor.

Felelős kiadó: Szalai Gábor plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tataikapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Karácsony

Ökumenikus imahét

Betegek Világnapja

Sík Sándor: István király

Házszentelés

Egyházközségi bál

Fotókiállítás a Rendházban

Fotókiállítás a Rendházban

